

на родители-ты си. Да бѣше сега врѣмя, играй-
вахъ. Да бы оралъ, сега щяше да спешъ.
Нека внимаемъ на това, що ще чюемъ. Ко-
га-то слуга-та метяше, азъ четяхъ. Да бяхъ
былъ даренъ съ гласъ, бяхъ пѣлъ сега. Да
бѣше вода, пійвахте ли?—пійвахъ. Нѣма
книгъ да не съмъ челъ. Братъ ми кога е
былъ малкъ, знаелъ е былъ да пасе козы.
Нека желаемъ добро-то на вразы-ты си. Ты
като шіяше, сестра ти плетяше. Отъ много
врѣмя тя не е плела. Азъ бѣхъ писалъ на
пріятеля си, той като дойде. Да бѣ было
добро врѣмя-то, бѣхмы си играли. Слънце-
то всякогы е грѣло и ще грѣе до както
святъ трае. Злонъравны-ты момчета ся
бѣжатъ.

96.—Що трѣбва да забѣлѣжимъ за спря-
женіе-то на глаголы възвратны, взаимны,
страдателны и срѣдни съ ся?

Обще забѣльжаніе. Всичкы-ти въз-
вратни, взаимни, страдателни и срѣдни съ
ся глаголи ся спрягать по дадены-ты
примѣры на три-тѣ спряженія, като на
всяко врѣмя и лице ся прибави мѣсто-
именіе-то ся. Тѣй: *надѣиъ ся, храниъ*